

Tredje Suppleant.

Godsegaren, Riddaren af Kongl. Maj:ts Nordstjerne-orden Friherre David von Schulzenheim.

Stockholm den 10 Mars 1877.

N:o 13.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 Mars 1877.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition i fråga om förberedande åtgärder för inrättande af s. k. landtbrefbäring.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 1.)

S. A. K.

I nådig proposition den 19 sistlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för sin del medgifva att, derest landtbrefbäring blefve inom riket anordnad, skulle, utan afseende derå, om postbehandling egde rum vid en eller flera postanstalter, för bref, som genom landtbrefbärare befordrades, afgifterna utgå efter samma taxa, som gälde för bref, hvilka utvexlades emellan orter med postanstalt, samt följaktligen också till postkassan redovisas.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har blifvit af Riksdagen bifallet.

Med anmälan härom, och då korrespondenterne i de orter, der landtbrefbäring kan blifva införd, derigenom icke komma att beredas någon lindring i sina nuvarande postbefordringsafgifter, samt vid sådant förhållande billigheten synes fordra, att samma korrespondenter, så vidt sig göra låter, hufvudsakligen bibehållas vid de förmåner i afseende å postbefordringen, de för närvarande åtnjuta, tillåter sig Riksdagen tillika i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes i nåder tillse, huru vida icke, om den ifrågasatta landtbrefbäringen kommer till stånd, tillfälle må kunn beredas till befordran med landtbrefbärare af äfven rekommenderade bref.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 10 Mars 1877.

N:o 14.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 Mars 1877.
 — — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående skatten för hundar.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 5.)

S. A. K.

Inom Riksdagen har förslag blifvit framställt derom att maximit beloppet af den årliga skatt för hund, som i Kongl. kungörelsen den 12 Juli 1861 omförmäles, måtte varda förhöjdt från 5 till 15 kronor.

I sådant hänseende har anförts, hurusom, enär penningevärdet i högst betydlig mån fallit sedan år 1861, och det skattebelopp, som då ansågs till